

{Finansministeren.}

ting, der slog mig, og jeg skulle tro, det har slået flere her i tinget, nemlig at der ikke i det ærede medlem hr. H. C. Hansens tale var et eneste reelt, sagligt argument mod denne ajourføring af toldsatserne. Han forklarede, at socialdemokratiet ville ikke være med, han forsøgte nogle ironiske, tilsyneladende anstrengt forundrede bemærkninger om, at vi kom med et forslag, når vi dog vidste, at socialdemokraterne ikke kunne lide det, men nogen saglig imødegåelse af de synspunkter, jeg havde fremført, var der ikke, og jeg kan jo nok regne ud, hvorfor der ikke var det. Noget lignende gælder andre taleres kritiske bemærkninger om selve ajourføringsspørgsmålet. Nu er jeg nok klar over, at der, som det ærede medlem hr. Elgaard sagde, er megen gammel tradition i tolddebatten, men det skulle jo ikke forhindre os i at se på tingene, som de er.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke spurgte, om det var finansielle eller beskyttelsesmæssige synspunkter, der lå bag dette forslag, idet han ikke mente, at de kunne forenes. Det kan de nu i og for sig godt, for hvis vi f. eks. opkræver de større toldsatser på tekstilvarerne, ja, så vil det have to virkninger: der vil komme nogle flere penge i statskassen, samtidig med at det vil lægge en vis dæmper på tekstilimporten, når vi nu skrider videre med liberaliseringen. Så de to ting kan godt forenes. Det er jo ikke sådan, at fordi man forhøjer tolden lidt, falder importen fuldstændig væk. Jeg indrømmer, at hvis det var tilfældet, kunne de ikke forenes, men så urealistisk er vel selv det ærede medlem hr. Viggo Starcke ikke.

Jeg vil da sige det på den måde, at vi har naturligvis haft begge disse synspunkter for øje. Det er jo en regerings pligt, når man beskæftiger sig med en eller anden foranstaltning, da at overveje alle de konsekvenser af enhver art, som denne foranstaltning kan antages at have. Og hvad nu angår det fiskale, så har regeringen forelagt et toldforslag, der indebærer indtægtsforøgelser på ca. 52 mill. kr. udover de godt 130 mill. kr., vi har i forvejen; samtidig har vi forelagt forbrugsafgifter, der vel meget rundt regnet ligger i størrelsesordenen 1½ milliard. Disse ting er finansielt set selvfølgelig en helhed. Det er klart, at den samlede finanspolitik, som vi kommer til at føre, bliver afhængig af, om man gennemfører disse forslag, eller om man forsøger at pille ved nogle af dem, og der er jo i den henseende naturligvis ikke nogen forskel imellem toldafgifterne og de andre forbrugs-

afgifter. Skulle man nævne en forskel, så er det den, at toldafgifterne mere direkte er baseret på at begrænse det udpræget valutakrævende forbrug, som ligger på importvarerne, medens de andre forbrugsafgifter mere generelt rammer forbrug af enhver art og forsåvidt derfor indebærer en større risiko for, at det kan gå ud over produktionen og beskæftigelsen. Det var derfor, jeg nævnte dette synspunkt, og det er derfor, jeg ikke rigtig kan finde logikken i det ærede medlem hr. H. C. Hansens betragtninger, da han jo netop udtalte så stor bekymring for produktionen og beskæftigelsen.

Men det ærede medlem gav måske nøglen til sine betragtninger i det spørgsmål, han stillede mig, idet han sprugte: Er det meningen, at man vil gå videre med liberaliseringen, hvis dette forslag gennemføres? Dertil skal jeg svare på regeringens vegne: det er meningen, at man vil gå videre med liberaliseringen, både hvis dette toldforslag gennemføres, og hvis det ikke gennemføres. Det er regeringens overbevisning, at det ikke bare er Danmarks forpligtelse på grund af vort medlemsskab i OEEC at følge liberaliseringen videre op, efterhånden som vort valutasituation tillader det, det er vor sikre overbevisning, at det også er i Danmarks velforståede interesse, fordi det tjener den mest effektive udvikling af vor handel og vort produktionsliv.

Og jeg kunne i denne forbindelse — da jeg har set, at man har været interesseret i at opstille en forskel mellem de to regeringspartier i dette spørgsmål og har villet hævde, at venstre, og jeg specielt, har ydet koncessioner til det konservative folkeparti, som skulle være mere liberaliseringsfjendtligt — have lyst til at minde om en bemærkning, der blev gjort her i går af det konservative folkepartis ordfører, det ærede medlem hr. Karl Olsen, som i sin tale netop klart understregede, at det måtte være formålet at opnå den fuldstændige tilbagevenden til fri import, afbalanceret ved den ajourføring af toldloven, som regeringen har foreslået. Jeg er det ærede medlem taknemlig for denne udtalelse, som jo klart viser, at begge regeringspartierne har dette synspunkt.

Men dette må altså være mit svar til det ærede medlem hr. H. C. Hansen. Det er vor mening at gå videre med liberaliseringen i det omfang, valutasituationen tillader det, og det både hvis toldforslaget gennemføres og hvis det ikke gennemføres.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke, og jeg tror også det ærede medlem hr.